

رئیس کل دادگستری استان کرمان:

حکم پرونده بزرگ قاچاق سوخت در جنوب استان کرمان صادر شد

حجت الاسلام والمسلمین حمیدی با اشاره به این مطلب که اقدامات این باند سازمان یافته در طول سه سال ادامه داشته است، تصریح کرد: ارزش سوخت قاچاق شده از سوی این افراد ۶ هزار و ۲۳ میلیارد و ۳۱۱ میلیون و ۲۳۸ هزار و ۲۰ ریال بوده که براساس احکام صادره از سوی دادگاه، این افراد به بیش از ۱۹ هزار و ۳۰۵ میلیارد و ۷۲۴ میلیون و ۷۶۹ هزار و ۴۰۰ ریال جزای نقدی و پرداخت معادل ویا چندبرابر ارزش سوخت قاچاق شده (متناسب با اقدامات مجرمانه خود) محکوم شده‌اند.

وی از تلاش‌های شبانه روزی قاضی آقایی؛ که کار رسیدگی به این پرونده بزرگ را بر عهده داشته است، تقدیر کرد و یادآور شد: در بررسی‌های دقیق اطلاعاتی و قضائی، قاچاق مجموعاً ۳۰ میلیون و ۳۰ هزار و ۶۵۰ لیتر سوخت در این پرونده به اثبات رسیده است.

رئیس کل دادگستری کرمان تصریح کرد: این پرونده درباره دوتهمین با حفظ بدل، جهت تکمیل تحقیقات مفتوح است و احکام سایر محکومان آن صادر شده است.

رئیس شورای قضائی استان کرمان با تشریح روند شناسایی این باند نیز گفت: در پی دریافت گزارش‌هایی مبنی بر فساد تعدادی از مسئولان شرکت نفت، کارمندان و کارشناسان اداره صمت جنوب استان و جایگاه داران سوخت در بحث اخذ رشوه و قاچاق مواد سوختی، تحقیقات قضائی در ارتباط با این موضوع انجام شد.

حجت الاسلام و المسلمین حمیدی از اقدامات سازمان اطلاعات سپاه در شناسایی و کشف این قاچاق بزرگ تقدیر کرد و ادامه داد: در این پرونده رئیس وقت اداره صمت رودبار جنوب، رئیس وقت شرکت ملی نفت کهنوج، رئیس وقت شرکت ملی نفت جیرفت، چند نفر از کارمندان شرکت نفت کهنوج، چند نفر از کارمندان شرکت نفت جیرفت و یکی از کارمندان اداره صمت جنوب، تعدادی از جایگاه داران سوخت و چند تن از پیمانکاران مرتبط با این افراد محکوم شده‌اند.

وی بیان کرد: بر اساس آمار موجود، پس از دستگیری اعضای این باند، قاچاق سوخت در جنوب استان به میزان چشمگیری کاهش داشته است.

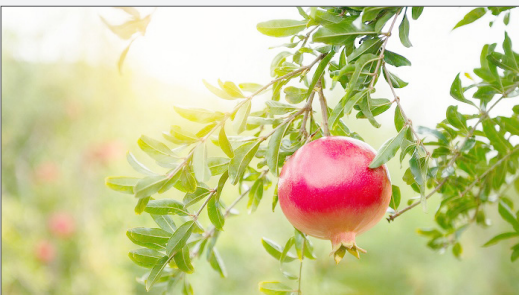
رئیس کل دادگستری استان کرمان گفت: ۱۵ محکوم پرونده قاچاق سوخت جنوب کرمان به بیش از ۲۰ سال زندان، مجازات‌های نقدی، ضبط اموال به نفع دولت و پرداخت مجازات‌های معادل محکوم شده‌اند.

به گزارش مهر، حجت الاسلام والمسلمین ابراهیم حمیدی، در تشریح جزئیات این خبر گفت: در این پرونده ۷۹۳ قطعه سکه (شامل ۷۳۸ سکه تمام ۲۶ نیم سکه و ۲۹ ربع سکه)، سه هزار و ۳۵۰ دلار و ۱۱۳۸.۵۰ گرم طلا در قالب رشاء و ارتشاء در بین افراد دست به دست شده است که تمامی این موارد به دلیل تحصیل از راه قاچاق و ارتشاء به نفع دولت ضبط شده‌اند.

وی با اشاره به این مطلب که در این پرونده چهار قیضه سلاح نیز کشف و توقیف شده است، اظهار داشت: به جز اقلام و سکه‌های طلا که در ابتدای امر در این پرونده کشف شده و پس از بررسی‌های تخصصی به نفع دولت ضبط شده است، از محکومان این پرونده چهار دستگاه خودرو، ۳ واحد مسکونی ویلایی، یک واحد آپارتمان در یکی از استان‌های همجوار و سه قطعه زمین نیز که با اخذ رشوه به دست آورده بودند؛ کشف و ضبط شده است.

سرپرست اداره کل میراث فرهنگی استان کرمان:

جشنواره انار دانه سیاه جوشان پیوند اقتصاد محلی و گردشگری گلباف است

سرپرست اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان کرمان گفت: جشنواره انار دانه سیاه جوشان، پیوندی میان گردشگری، کشاورزی و فرهنگ بخش گلباف کرمان است.

به گزارش مهر، مرتضی نیکرو، در جمع خبرنگاران با اعلام خبر برگزاری جشنواره انار دانه سیاه جوشان گفت: جشنواره انار دانه سیاه جوشان، نمادی از پیوند میان فرهنگ، اقتصاد محلی و گردشگری است و برگزاری آن نقش مؤثری در معرفی توانمندی‌های مردمان پرتلاش گلباف دارد.

وی افزود: برگزاری سومین جشنواره انار دانه سیاه جوشان فرصتی ارزشمند برای معرفی ظرفیت‌های صنایع دستی، گردشگری و کشاورزی بخش گلباف شهرستان کرمان است که می‌تواند به رونق اقتصادی و توسعه پایدار منطقه کمک کند.

سرپرست اداره کل میراث فرهنگی کرمان در ادامه بیان کرد: امسال با برنامه‌ریزی انجام شده، ۶۰ غرفه از تولیدکنندگان و فعالان حوزه‌های مرتبط با صنعت انار، صنایع دستی، خشکبار و گیاهان دارویی در این جشنواره شرکت داشتند تا محصولات متنوع و باکیفیت خود را به بازدیدکنندگان ارائه و معرفی کنند.

او تصریح کرد: جشنواره انار جوشان صرفاً به معرفی محصول انار محدود نیست، بلکه مجموعه‌ای از برنامه‌های فرهنگی و هنری در کنار آن برگزار شد تا تجربه‌ای دل‌انگیز و خاطره‌انگیز برای گردشگران و شهروندان رقم بخورد.

نیکرو، با تأکید بر اهمیت برگزاری رویدادهای فرهنگی و محلی افزود: چنین جشنواره‌هایی نقشی اساسی در رونق اقتصادی منطقه، ایجاد اشتغال پایدار، جذب سرمایه‌گذاران بخش خصوصی، افزایش ورود گردشگران داخلی و

خارجی، و تقویت روحیه نشاط اجتماعی در میان جامعه محلی دارند. سرپرست اداره کل میراث فرهنگی کرمان خاطرنشان کرد: بخش گلباف به عنوان مقصد نوظهور گردشگری استان کرمان، با برخورداری از جاذبه گردشگری متنوع و متعدد چون آبشار کویری و قلعه تاریخی کشیت، چنارستان و سرو کهن سال گلباف و آبگرم معدنی جوشان، از ظرفیت‌های ویژه‌ای برای توسعه پایدار گردشگری برخوردار است.

وی تصریح کرد: سومین جشنواره انار دانه سیاه جوشان از روز پنج‌شنبه ۸ آبان ماه سال جاری با افتتاح غرفه‌ها آغاز و در روز جمعه ۹ آبان ۱۴۰۴ با اجرای برنامه‌های فرهنگی، هنری و معرفی ظرفیت‌های تاریخی و گردشگری منطقه گلباف و روستای جوشان به کار خود پایان داد.

نشست مشترک مدیران کل راه و شهرسازی و تعاون روستایی استان کرمان برگزار شد

• محدثه شجاعی

در راستای هماهنگی و هم‌افزایی دستگاه‌های اجرایی برای بهبود وضعیت زیرساخت‌ها و تقویت خدمات عمرانی در مناطق روستایی، نشست مشترک مدیرکل راه و شهرسازی استان کرمان و مدیرکل تعاون روستایی استان برگزار شد. علی حاجی‌زاده مدیرکل راه و شهرسازی استان و رضا امیری پاک مدیرکل تعاون روستایی استان، با حضور کارشناسان مربوطه در محل اداره کل راه و شهرسازی نشست مشترکی برگزار کردند.

در این نشست، راهکارهای توسعه زیرساخت‌های روستایی، تسهیل اجرای پروژه‌های عمرانی، و ارتقای همکاری میان دودستگاه مورد بررسی قرار گرفت. مدیرکل راه و شهرسازی استان در این جلسه ضمن اشاره به نقش مهم تعامل بین دستگاه‌ها در تحقق اهداف توسعه‌ای، گفت: «با هم‌افزایی و هماهنگی بیشتر می‌توان گام‌های مؤثری در زمینه بهبود وضعیت راه‌ها و مسکن روستایی برداشت.»

سر مقاله

نگاه میر داماد به آینده

دکتر مهرداد سپهوند / اقتصاددان

انتشار خبر رسمی انحلال بانک آینده، در میانه پاییز آرام اقتصاد ایران، شبیه فروریختن ناگهانی بنایی بود که سال‌ها ترک برداشته، اما هیچ‌کس از وحشت نمی‌خواست در آن دقیق‌ترین‌نگرد. بانکی با بیش از ۴ میلیون مشتری، زبان انباشته‌ای نزدیک به ۵۵۰ همت و اضافه‌برداشتی بالغ بر ۳۱۳ همت از بانک مرکزی و خلق بی‌وقفه روزانه به قولی ۳۶۰ میلیارد زبان، مدت‌ها پیش از این باید فعالیتش متوقف می‌شد. واقعیت آن است که تصمیم برای ورود بانک مرکزی به این پرونده، در برابر بانکی که هر روز زیانش بزرگ‌تر و ترانزنامه‌اش از درون تهی‌تر می‌شد، بسیار دیر هنگام و بیشتر انگار از سر اجبار اتفاق افتاده است.

اکنون پرونده وارد مرحله‌ای جدید شده است؛ مرحله‌ای که در ادبیات نظارت بانکی به آن «فرایند گزیر» گفته می‌شود. گزیر بانکی، در معنای دقیق، روشی است برای خروج کنترل شده یک موسسه از چرخه بحران، با هدف حفاظت از سپرده‌گذاران و جلوگیری از سرایت ناترازی به کل نظام مالی. در این فرایند بانک مرکزی به عنوان مقام ناظر و تصمیم‌گیر نهایی، صندوق ضمانت سپرده‌ها به عنوان نهاد پشتیبان حقوق سپرده‌گذاران و در این مورد خاص، بانک ملی ایران به عنوان بانک پذیرنده سپرده‌ها درگیر خواهند بود. در چنین وضعیتی، هیأت‌مدیره بانک منحل و مدیر یا هیأت تصفیه منصوب می‌شود تا فهرست دارایی‌ها، بدهی‌ها و مطالبات را شناسایی و به صورت زمان‌بندی‌شده برای وصول، فروش یا انتقال آماده کند.

بانک ملی از این پس، نه فقط میزبان سپرده‌های مردم، بلکه وارث ترانزنامه‌ای است با ده‌ها هزار میلیارد تومان تسهیلات معوق، دارایی‌های غیرمولد و پروژه‌هایی که سرنوشت حقوقی و اقتصادی‌شان نامشخص است. برآوردها حاکی است که بیش از ۹۰ همت از دارایی‌های بانک آینده در قالب تسهیلاتی ثبت شده که بخش عمده آنها قابل بازپرداخت نیست و ارزش فعلی‌شان به مراتب کمتر از رقم اسمی است. از سوی دیگر، ایران مال، بزرگ‌ترین دارایی فیزیکی بانک، اگر چه در ظاهر سرمایه‌ای عظیم است، اما به دلیل پیچیدگی‌های حقوقی و دشواری ارزیابی، قابلیت نقدشوندگی ندارد. حتی اگر در ارزیابی مجدد، این پروژه ۲۲۰ همت ارزش گذاری شود و به آن حدود ۴۰ همت ذخیره قانونی را نیز بیفزاییم، همچنان شکاف عمیقی میان دارایی‌های قابل وصول و تعهدات موجود باقی خواهد ماند؛ شکافی که در نهایت بانک مرکزی از جیب مردم باید آن را پوشش دهد، خواه از مسیر ترانزنامه خود، خواه از محل تجدید ساختار سرمایه یا انتشار اوراق جبرانی.

اما واقعیت مهم‌تر از اعداد، آن است که نظام بانکی کشور در برابر نخستین آزمون واقعی «گزیر» قرار گرفته است. پیش از این، انحلال موسسات کوچک‌تر به شکل غیرسیستمی و گاه با روش‌های پرهزینه صورت گرفته بود؛ اما این بار حجم سپرده‌ها، گستره مشتریان و میزان ناترازی به قدری است که تنها یک سازوکار دقیق، سریع و هماهنگ می‌تواند از بروز بحران اعتماد جلوگیری کند. ماهیت گزیر بانکی این است که سرعت و قطعیت، بر ملاحظه و تعارف ترجیح دارد. نهاد ناظر باید در نخستین نشانه بحران وارد عمل شود، حسابرسی ویژه را فعال کند، مدیر تصفیه را منصوب و دارایی‌های غیرمولد را بلوکه کند.

مثالی در این مورد تجربه بانک سیلیکون ولی در آمریکا است. با ظهور اولین نشانه‌های ناترازی بانک در ایفای تعهدات که با هجوم سپرده‌گذاران همراه شد، در کمتر از سه روز بانک وارد فرایند تصفیه شد. بدهت تنها در سه روز؛ این در حالی است که در مورد بانک آینده از زمانی که نشانه‌های آشکار ناترازی در صورت‌های مالی در گزارش حسابرس با تخلف‌های جدی و عدم بازگشت نیمی از تسهیلات هویدا شد تا به امروز که بانک مرکزی اقدام به توقف فعالیت بانک کرده، حدود ۱۰ سال گذشته است. همین جا باید اذعان کرد که مشکل در حکمرانی اقتصادی کشور را نباید تنها متوجه بانک مرکزی دانست. همه می‌دانیم پیچیدگی تصمیم‌گیری بین دستگاه‌ها، مداخلات نهادها با اختیارات بی‌حصر و حساب یا ترس از تبعات سیاسی، گاه در حکمرانی اقتصادی ما باعث می‌شود که نه رئیس کل که هر فرد دیگر و نه فقط بانک مرکزی که سایر ارگان‌ها هم همواره در اقدامات اجرایی بیشتر از قانون، نگران ملاحظات فراقانونی و ناوخته باشند. این سبب می‌شود تا مداخله‌های نظارتی با تاخیر و پس از فرسایش منابع انجام شود و همین تاخیر است که هزینه بحران را چندبرابر می‌کند.

مردم پس از پرداخت هزینه هنگفت ناترازی از جیب خود و مشاهده ضعف مزمن در حکمرانی بانکی حق دارند از مقامات سوال کنند که چگونه می‌شود اطمینان یافت در آینده شاهد مشکلاتی مانند بانک آینده نخواهیم بود؟ از حل در عین پیچیدگی بسیار ساده و سراسر است: رعایت اصول حرفه‌ای فراتر از هرگونه ملاحظه‌ای. آنچه بانک آینده را بر زمین زد، فراتر رفتن ملاحظات غیر حرفه‌ای به دلیل نفوذ سهامداران در لایه‌های سیاسی و حکومتی بود. همین امر سبب شد تا نشانه‌ها نادیده گرفته شوند یا با اغماض دیده شوند، سال‌ها رشد نامتوازن، تمرکز قدرت در سطح سهامداران، نبود کنترل‌های داخلی، اعطای تسهیلات به اشخاص وابسته و بی‌انضباطی مالی در پرداخت سودهای غیرواقعی، نظارت‌های بی‌رونی دیر هنگام یا فاقد ضمانت اجرا، همه و همه مشکلاتی است که دست به دست هم دادند تا ترانزنامه بانک طی سال‌ها از درون زار و ضعیف شود؛ مساله‌ای که از دید حرفه‌ای غیر قابل اجتناب نبود. در واقع، بانک آینده محصول مجموعه‌ای از خطاهای نظارتی و مدیریتی بود که با وجود چارچوب شفاف و محکم حکمرانی ریسک، هیچ‌وقت اجازه بروز نمی‌یافتند.

امروز، نگاه‌ها به ساختمان میر داماد دوخته شده است. بانک مرکزی در برابر آزمونی قرار دارد که نتیجه‌اش بر اعتماد عمومی، بازار پول و حتی ثبات اقتصاد کلان تأثیر مستقیم دارد. آینده بانک آینده شاید روشن نباشد؛ اما آینده نظام بانکی می‌تواند روشن باشد، اگر از این تجربه درس گرفته شود. درس نخست آن است که با قواعد و ترتیبات حرفه‌ای نباید شوخی کرد، بارها شکست و مبالغه‌گفتی زبان از کف رفته تا این دانش حرفه‌ای حاصل شده است.

مقامات ناظر نباید به پنهان‌هیچ ملاحظه‌ای از این قواعد کوتاه بیایند. دهم آنکه نظارت باید پیش‌دستانه باشد، نه پس از بحران. درس سوم آنکه حکمرانی ریسک باید از یک شعار اداری به فرهنگ عملیاتی بانک‌ها بدل شود. درس چهارم، شفافیت، پاسخ‌گویی و استقلال مقام ناظر است؛ امری که بدون اراده سیاسی و حمایت قانونی ممکن نیست. اگر بانک مرکزی بتواند این فرایند را با حداقل هزینه برای سپرده‌گذاران و حداکثر شفافیت اجرا کند، نفع‌ها از یک بحران بزرگ عبور خواهیم کرد، بلکه بنیانی تازه برای اعتماد در نظام مالی کشور بنا خواهد شد. اما اگر این تجربه هم درهاله‌ای از ابهام و تاخیر فرو رود، شاید بار دیگر ناچار شویم بپرسیم: آیا به راستی آینده روشن است؟